

Sygn. akt IV CSK 170/17

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie z wniosku K. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B.
przy uczestnictwie E.K.

o stwierdzenie zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treścią
służebności przesyłu,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 października 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w B.

z dnia 12 października 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

**1) odrzuca skargę kasacyjną w części, której przedmiot
zaskarżenia obejmuje oddalenie apelacji uczestnika,**

**2) przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w pozostałej
części.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni K. spółka z o.o. złożyła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w B. z dnia 12 października 2016 r., którym oddalono apelację wnioskodawczyni i uczestnika postępowania E.K. od postanowienia Sądu Rejonowego w B. z dnia 14 grudnia 2015 r. w sprawie o stwierdzenie zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treścią

służebności przesyłu. Wnioskodawczynie objęła zakresem zaskarżenia całe postanowienie Sądu Okręgowego odpowiednio formułując wniosek skargi.

Sąd Najwyższy zważył:

Judykatura przyjmuje zgodnie, że przesłanką dopuszczalności środka zaskarżenia jest pokrzywdzenie orzeczeniem, chyba że interes publiczny wymaga jego merytorycznego rozpoznania (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2014 r. III CZP 88/13, OSNC 2014, nr 11, poz. 108, której nadano moc zasady prawnej). Takie pokrzywdzenie (gravamen) zachodzi wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie jest w sensie prawnym obiektywnie niekorzystne dla skarżącego, gdyż z punktu widzenia skutków związanych z prawomocnością materialną, nie uzyskał takiej ochrony prawnej, którą zamierzał osiągnąć w postępowaniu poprzedzającym wydanie orzeczenia. Podstawą powyższego stanowiska jest ocena, że tylko potrzeba uzyskania ochrony prawnej i wywodzonego stąd interesu prawnego racjonalizuje możliwość korzystania ze środków zaskarżenia nie naruszając ich istoty.

Postanowienie Sądu drugiej instancji zawiera rozstrzygnięcie w przedmiocie dwóch środków odwoławczych. Apelacja uczestnika E.K. kwestionowała orzeczenie Sądu Rejonowego w części uwzględniającej wniosek o stwierdzenie zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treścią służebności przesyłu, o oznaczonym zakresie i przebiegu wskazanym w opinii biegłego S.B. na nieruchomości władnącej, dla której prowadzona jest księga wieczysta Kw nr (...). Apelacja wnioskodawczynie dotyczyła tego postanowienia w innej części, tj. oddalającej wniosek o stwierdzenie zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treścią służebności przesyłu o szerszym zakresie przedmiotowym. Prawomocne rozstrzygnięcie o oddaleniu apelacji uczestnika jest zatem zgodne z interesem wnioskodawczynie. Skarżąca nie podniosła twierdzenia ani nie przytoczyła żadnych argumentów wskazujących na istnienie przesłanek publiczno - prawnych uzasadniających wzruszenie rozstrzygnięcia o oddaleniu apelacji uczestnika.

Skarga kasacyjna strony nie pokrzywdzonej orzeczeniem, w braku gravamen, podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna (por. postanowienia Sądu Najwyższego

z dnia 23 listopada 2016 r., IV CSK 220/16 oraz z dnia 15 stycznia 2015 r., IV CSK 137/14 – nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną w części, w której przedmiot zaskarżenia obejmuje oddalenie apelacji uczestnika.

aj